

İlla ki Aştı Esir Alan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Nisan 2021

Yankısı yoktu işte asla da olmayacaktı ve yüksek ökçeli acılar şehrinde İlahi bir düşün esintisine hasrettim elbet yalnızlıklar ülkesinde tabanları yanan aşkın ve İlahi Sırdaşımın eşliğinde yol alıyordum içimdeki dehlizde ve işte sükün eden o vaveyla.

Düşlerim kundaklanmıştı belirsizliğin hicvinde
Geçen ömrümü payidar kılacak bir esinti dileğimde
Saklıydı iç sesim
En çok bekası umudun
Belki de bakaya kaldığım ömrün mutluluk çeşmesi
Her damlasında saklıydım aşkın
Aşkın kabrinde yüreğime yediğim sille
Elbet mahzun gülüşlerimde saklıydı hezeyan.

İçimde kopan o kopça
Üstelik az sonra kopacak kıyamet öncesi
Reşit kılınmalıydı iç sesim
Asla mübalağa etmeden
Sevmelerin mealinde saklıydı ırkı olmayan hüznümde
Açan çiçekler misali
Bahşedilen nefesi
Varsın boşa harcayayım
Heba olan ömrün kıyısına vuran
Telaşlı bir midyede saklı hüsrانىmla
Bedbaht olmaktan öte
İçine sığındığım o kovuk
Ne de olsa yaslandığım çınarıydın.

En çok da nüktedan yüreğinde sevginin
Dinmek bilmeyen bir meltem
Yıkandığım düşlerin zemzem suyuna teslimiyetinde
Saklı hülyalar misali
Giyindiğim şiirin beyaz teninde
Misafiri olmadığım ömrün
Belki de son seyyah zaferi
Aşkın indinde kopan bağlarım

Hayatla arama nifak sokanların dahi
Önem arz etmediği.

Elbet yüreğin kayıp bağında
Bağlandığım kadar bu aşka
Diri bir sevinçle
Belki de askıya aldığım ömrün son hediyesi
Gıyabında evrenin
Hükmedilen varlığım
Sevdiğim kadar o aralıksız hükmeden
Emir kipinde
Bağrımda yanık bir hece
Elbet kilitli bir kasanın ölü şifresi olsam da
Aşkın vurdumduymaz varlığında.

Tüm edimlerde yitik
Tüm gecelerde güneş
Ömrü heba etmenin ertesi
Yana yakıla koştüğüm her şiirin peşinde
Gaipten gelen bir coşku
En çok da hecelerken aşkı
Yalnızlığın dik yamaçlarında
Kalabalık bir zümreydi işte içimdeki reçete
Hakkın nazarında kabul görmenin ülküsü ile
Asla esirgemediğim yüreğimi sunduğum altın tepside
Zafer sarhoşu bir komutan edasıyla
İlla ki aşktı esir alan.

Esaretin güncesinde saklı o huzurlu dolu kelimeler
Bir selamın ertesi doğmaksa yeniden
Düşkünlüğüm kadar yalnızlığım
Seyyah bir yüreğin nezdinde
Üşenmeden de sevip seveceğim ömür yettikçe